

Sygn. akt II Cz 972/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **(...)Funduszu (...)z siedzibą w K.**

z udziałem: **M. W.**

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt XII Co 8914/13, oddalające wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a. **nadać klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 17 października 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1705731/12, wydanemu przeciwko dłużnikowi M. W. na rzecz (...)Funduszu (...)z siedzibą w K., na który przeszło uprawnienie wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,**

b. **zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 133 zł (sto trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego,**

II zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 972/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2013 roku, w sprawie o sygn. akt XII Co 8914/13, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca przedkładając notarialnie poświadczony wyciągu umowy przelewu wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 r. wraz z aneksem zawartej pomiędzy wnioskodawcą a pierwotnym wierzycielem,

nie wykazał, aby przedmiotem tejże umowy była wierzytelność objęta wskazanym przez wnioskodawcę tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu załączonego do wniosku nie pozwalała, w ocenie Sądu Rejonowego, na stwierdzenie, iż faktycznie jest to fragment załącznika do umowy, a jeśli tak, to którego załącznika i do której umowy. Ponadto dokument ten nie pozwala na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak jest wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania. Z uwagi na niespełnienie przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c., Sąd I instancji oddalił wniosek.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie w trybie art. 359 § 2 k.p.c., ewentualnie uchylenie i przekazanie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania w II instancji. Dodatkowo wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci pozwu pierwotnego wierzyciela przeciwko dłużnicze.

Wnioskodawca podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 788 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, że wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia praw i obowiązków wynikających z czynności bankowej.

W uzasadnieniu podał, że dane, których istnienie Sąd Rejonowy podważa znajdowały się w klauzuli notarialnej będącej częścią wyciągu. Ponadto wskazał, że do wniosku w przedmiotowej sprawie został załączony tytuł wykonawczy wydany na rzecz pierwotnego wierzyciela, w posiadanie którego nie mógłby wejść w legalny sposób, inny niż nabycie go od poprzedniego wierzyciela na mocy umowy cesji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie skarżący domagał się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu z zaznaczeniem przejścia uprawnień w trybie art. 788 k.p.c. Na gruncie omawianej regulacji jedyną i zarazem podstawową przesłanką warunkującą nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, jest wykazanie i udokumentowanie faktu przejścia owych uprawnień za pomocą ściśle określonych środków dowodowych, którymi są dokumenty urzędowe lub prywatne z podpisami urzędowo poświadczonymi. Sąd orzekający w postępowaniu klauzulowym ocenia te dokumenty pod względem formalnym, tj. w zakresie dotyczącym ustalenia, czy spełniają one kryteria wymagane od dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c. lub czy podpisy na dokumencie prywatnym zostały urzędowo poświadczone (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 lutego 2013 r., I ACz 284/13; postanowienie Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 września 2012 r., I ACz 1207/12). Szczegółowa analiza przedłożonej przez wnioskodawcę umowy cesji wraz z aneksem prowadzi do wniosku, że dokument ten spełnia wymogi dokumentu urzędowego (art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie – t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 189, poz. 1158) .

Ponadto należy wskazać, że Sądowi Rejonowemu umknęły stwierdzenia sformułowane w klauzulach legalizacyjnych dokumentu – w stosunku do samej umowy o treści: „niniejszy dokument stanowi wyciąg z umowy przelewu, zawartej dnia 07 czerwca 2013 roku w W.” oraz w stosunku do aneksu o treści: „niniejszy dokument stanowi wyciąg z aneksu do umowy przelewu i załącznika do tego aneksu, zawartego 24 czerwca 2013 roku we W.”. Obecność tychże stwierdzeń czyni rozstrzygnięcie Sądu I instancji nieuzasadnionym.

Wskazać również należy, że co prawda w załączniku do aneksu do umowy cesji nie została wskazana sygnatura akt sprawy, w której został wydany nakaz zapłaty, jednakże określenie tożsamości roszczenia możliwe jest na podstawie numeru umowy pożyczki, z której to roszczenie wynika. Zarówno w aneksie, jak i w pozwie jest to numer (...).

Z uwagi na powyższe, na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów, w ramach kontroli formalnej dokonywanej przez Sąd w postępowaniu z art. 788 k.p.c., można więc było ustalić, że przejście uprawnień nastąpiło.

Dlatego też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., na mocy art. 788 § 1 k.p.c., orzekł, jak w punkcie I postanowienia.

O kosztach postępowania za pierwszą instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 wymienionego wyżej rozporządzenia.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem